

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	PEDAGOGIKA				
2. Nazwa przedmiotu	ZABURZENIA CZYTANIA I PISANIA				
3. Kod przedmiotu	II Ped. D6.6				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	II				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	II				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	5
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	15
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	4				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Agnieszka Wawrzyniak mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Student posiada wiedzę psychopedagogiczną oraz podstawowe wiadomości z zakresu gramatyki języka polskiego. Posiada umiejętność opisu fonetycznego głosek				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Poznanie zagadnień związanych z zaburzeniami mowy.
C2	Poznanie pojęć z zakresu trudności w nauce czytania i pisania, tj. dysleksji rozwojowej.
C3	Zdobycie pogłębionych umiejętności rozpoznawania i interpretowania symptomów trudności w czytaniu i pisaniu.
C4	Przygotowanie do samodzielnego przeprowadzenia diagnozy funkcjonalnej ucznia z uwzględnieniem zaburzeń czytania i pisania.
C5	Przygotowanie do wprowadzenia elementów terapii pedagogicznej.
C6	Poznanie metod i technik pracy z uczniem z zaburzeniami czytania i pisania.

13. Przewidywane efekty uczenia się(EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - KS	Odniesienie do celów kształcenia(symbol celu)
EU1	Ma pogłębioną wiedzę na temat metodologii nauki czytania i pisania. Posiada dogłębną wiedzę dotyczącą gotowości dziecka do nauki czytania. Zna dogłębnie model opanowania czytania oraz wybrane metody nauki czytania.	W	C1

EU2	Ma dogłębną wiedzę dotyczącą patomechanizmów zaburzeń językowych. Zna dogłębnie teorie wyjaśniające zaburzenia czytania i pisania. Zna w pogłębionym stopniu terminologię dotyczącą zaburzeń czytania i pisania.	W	C1, C2
EU3	Ma dogłębną wiedzę z zakresu mózgowej reprezentacji funkcji językowych oraz mózgowej organizacji wyższych czynności poznawczych.	W	C1, C2
EU4	Wykorzystuje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki i pokrewnych dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, zdrowotnych i społecznych uczniów z trudnościami w nauce czytania i pisania.	U	C3
EU5	Posiada pogłębione umiejętności obserwowania i interpretowania poziomu czytania i pisania ucznia z punktu widzenia jego problemów edukacyjnych.	U	C3
EU6	Posiada w pogłębionym stopniu umiejętność konstruowania opinii dotyczących zaburzeń czytania i pisania.	U	C4
EU7	Ma pogłębioną wiedzę na temat metod i technik pracy z uczniami z zaburzeniami czytania i pisania.	W	C6
EU8	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy, umiejętności oraz ciągłego dokształcania się, wie, kiedy zwrócić się do ekspertów.	W, U, K	C5, C6
EU9	Jest gotów do odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki w celu wspierania uczniów z zaburzeniami czytania i pisania.	W, K	C5

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Gotowość dziecka do nauki czytania.	W, C	EU1
TK2	Model opanowania czytania.	W, C	EU1
TK3	Wybrane metody nauki czytania, w tym analityczno-syntetyczna, symultaniczno-sekwencyjna, Rocławskiego, 18 struktur wyrazowych.	W, C	EU1, EU9
TK4	Mózgowe reprezentacje funkcji językowych oraz organizacja wyższych funkcji poznawczych.	W	EU3
TK5	Terminologia: czytanie, pisanie dysleksja rozwojowa, ryzyko dysleksji.	W	EU2
TK6	Teorie dotyczące przyczyn powstawania zaburzeń czytania i pisania.	W	EU2
TK7	Ocena poziomu czytania. Obraz zaburzeń czytania i pisania.	C	EU5, EU4, EU6, EU9
TK8	Lateralizacja i jej wpływ na naukę czytania i pisania.	W, C	EU2, EU4
TK9	Metody i techniki pracy z uczniami z zaburzeniami czytania i pisania.	C	EU7, EU9
TK10	Zasady organizacji procesu terapeutycznego. Współpraca z rodzicami ucznia i poradnią psychologiczno-pedagogiczną.	C	EU7, EU8

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Grzywniak C., Stymulacja rozwoju dzieci z trudnościami w uczeniu się – nowe tendencje, Kraków, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, 2012.
-----------------------	---

	<p>Kaja B., Diagnoza dysleksji, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej, Bydgoszcz 2003.</p> <p>Mickiewicz J., Dysleksja rozwojowa: podstawy diagnozy i terapii, Toruń 2011.</p> <p>Pomirska Z. Wokół czytania. Proces czytania i jego zaburzenia oraz drogi do efektywnego czytania.</p> <p>Rocławska-Daniluk M., Czytanie i pisanie. Metodyka zajęć korekcyjno-wyrównawczych, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2017.</p> <p>Sazon-Brykajło J. J., Trudności dzieci w posługiwaniu się kodem językowym: metody terapii, Oficyna Wydawnicza „IMPOLS”, Kraków 2009.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Bogdanowicz M., Adryjanek A., Uczeń z dysleksją w szkole. Poradnik nie tylko dla polonistów, Wyd. Operon, Gdynia 2009.</p> <p>Cieszyńska J., Orłowska-Popek Z. Korendo M., Nowe podejście w diagnozie i terapii logopedycznej – Metoda Krakowska, Wyd. naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2010.</p> <p>Gałkowski T., Jastrzębowska G., Logopedia – pytania i odpowiedzi, Wyd. Uniwersytetu Opolskiego, Opole 2003.</p> <p>Kostka-Szymańska M., Krasowicz-Kupis G., Dysleksja – problem znany czy nieznan, Wyd. Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej, Lublin 2007.</p> <p>Zakrzewska B., Trudności w pisaniu i czytaniu. Modele ćwiczeń, WSiP, Warszawa 2005.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	
Formujące	Aktywność na zajęciach
Podsumowujące	Zaliczenie z oceną

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

- 5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje
- 3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami
- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
- 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy(D, F, P)i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1, TK2, TK3	P- zaliczenie pisemne
EU2	TK5, TK6, TK8	P- zaliczenie pisemne
EU3	TK4	P- zaliczenie pisemne

EU4	TK7, TK8	P- zaliczenie pisemne
EU5	TK7	F – praca w grupach, case study
EU6	TK7	F – praca w grupach
EU7	TK9, TK10	F – wypowiedź ustna
EU8	TK10	F – samoocena, case study
EU9	TK3, TK7, TK9	F- dyskusja

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_II_W05 PED_II_W12
EU2	PED_II_W02 PED_II_W13
EU3	PED_II_W02
EU4	PED_II_U04
EU5	PED_II_U01 PED_II_U09
EU6	PED_II_U05 PED_II_U08 PED_II_U09
EU7	PED_II_W07 PED_II_U02
EU8	PED_II_K01
EU9	PED_II_U03 PED_II_K06

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	20
Czytanie literatury	15
Przygotowanie do zaliczenia	15
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.